

หยุด...เพื่อพ่อได้ใหม่ พ่อของเราเหนื่อยมากแล้ว

นำเสนอเมื่อ : 9 เม.ย. 2552

หนึ่งปีที่ผ่านมา . . .

เราใส่เสื้อเหลือง

เราใส่สายรัดข้อมือสีเหลือง

คนนับแสนไปนั่งรอเป็นชั่วโมง ๆ หน้าพระที่นั่งอนันตสมาคม

เพื่อที่จะได้เห็นพระพักตร์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพียงไม่กี่นาที

วันนั้น

ในขณะที่ทั้งโลกเริ่มเสื่อมศรัทธาในระบบการปกครองโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

เราได้แสดงให้เห็นโลกได้เห็นว่าประเทศไทยเล็ก ๆ ประเทศหนึ่ง

ที่คนทั้งชาติยังซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อราชวงศ์จักรี

และพระมหากษัตริย์อันทรงเป็นที่รักยิ่งของคนไทย

. . สิบสองปีที่ผ่านมา . .

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระประชวรหนักด้วยโรคหัวใจเพราะทรงงานหนักเกินไป

ในขณะที่เดียวกัน สมเด็จพระราชชนนีก็ทรงพระประชวรหนักอยู่ ณ โรงพยาบาลศิริราชเช่นกัน

เรายังจำรูปในหนังสือพิมพ์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมพระราชชนนีไม่กี่วันหลังจากคณะแพทย์ถวายการผ่าตัดใหญ่

พระหัตถ์ข้างหนึ่งกุมอยู่ที่พระอูระ

และในพระหัตถ์อีกข้างหนึ่งทรงถือม้วนแผนที่กรุงเทพฯ ฯ เพราะน้ำกำลังท่วมกรุงอยู่

ยังจำกันได้ไหม ?

. . 34 ปีที่ผ่านมา . .

วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ.2516

เป็นครั้งแรกในรัชกาลที่เกิดวิกฤตด้านการเมืองรุนแรงที่สุด
วันนั้น นิสิตนักศึกษาและประชาชนนับหมื่นนับแสนเดินขบวนประท้วงรัฐบาล
เหตุการณ์ร้ายแรงยิ่งขึ้น ตำรวจทหารยิงประชาชน
ในขณะที่นิสิตนักศึกษาก็เผาสถานที่ราชการ เกิดกบฏคึกคักทุกหย่อมหญ้า
คนไทยฆ่าคนไทยด้วยกันเอง
คืนนั้น สถานีโทรทัศน์ทุกช่องถ่ายทอดสดจากพระราชวังสวงจิตจรดดา
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสกับคนไทยทุกคนว่า
"คนไทยจะฆ่าคนไทยด้วยกันไม่ได้ ทุกอย่างต้องสงบโดยฉับพลัน"
และทุกอย่างก็สงบโดยฉับพลัน
หลังจากนั้นไม่นาน มีฝรั่งคนหนึ่งมาถามผมว่า
"เป็นไปได้อย่างไร ที่คน ๆ เดียวจะมีอำนาจเหนือคนทั้งประเทศได้อย่างนั้น?"

ผมไม่ได้ตอบ แต่ตอนนั้นใจผมคิดถึงประโยคที่ มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ๆ
ได้ให้สัมภาษณ์กับสถานีโทรทัศน์ BBC ว่า

พระองค์ทรงเป็น 'SOUL OF THE NATION'

หรือ "จิตวิญญาณของคนไทยทั้งชาติ"

ยังจำกันได้ไหม?

แล้ววันนี้เรากำลังทำอะไรกันอยู่?

เราสร้างค่านิยมผิด ๆ ว่าคนที่ประสบความสำเร็จคือคนที่มีเงินมากที่สุด

เราโกงทุกครั้งที่มีโอกาส

เราเรียกร้องประชาธิปไตยโดยคิดถึงแต่ "สิทธิ" แต่ลืมคำว่า "หน้าที่"

เรากำลังฆ่ากันเองทุกวันในภาคใต้

เราสร้าง "กฎหมาย" ให้เหนือ "กฎหมาย"

เราเดินขบวนประท้วงในทุกอย่างที่เราไม่เห็นด้วย

เราก้าวร้าวต่อกัน เราแตกแยกกัน

และทั้งโลกกำลังจับตามองเราอยู่

เราเคยหยุดคิดกันบ้างไหมว่า

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราจะทรงเสียพระทัยเพียงใด ?

80 ชั้นษาของพระองค์ท่าน หากเปรียบกับคนธรรมดา ก็สมควรที่จะได้พักผ่อนที่

ได้รับการดูแลและระมัดระวังเป็นพิเศษ ไม่สมควรที่จะตรากตรำทำงานหนัก

หรือกระทบกระเทือนใจแต่อย่างใด

แต่กลับเป็นว่า ในปีที่ครบ 80 ชั้นษาของพระองค์ท่านยังต้องทรงงานอยู่ตลอดเวลา

ทั้ง ๆ ที่ทรงต้องอยู่ภายใต้การถวายการดูแลของคณะแพทย์

พระองค์ต้องรับทุกข์ของคนไทยทั้งชาติ

ความสุขของพระมหากษัตริย์พระองค์นี้

ไม่ใช่จะประทับอยู่ในพระราชวังใหญ่โตสวยงาม แห่ล้อมด้วยข้าราชการ

หากแต่ความสุขของพระมหากษัตริย์พระองค์นี้คือ

เมื่อประชาชนของพระองค์ท่านรักสามัคคีกัน รู้จักความพอเพียง

และมีสติ - เพียงเท่านั้นเอง

แล้ววันนี้เรากำลังทำอะไรกันอยู่ ?

หรือนี่คือการแสดงความกตเวทิต่อพระมหากษัตริย์ของเรา